

Predmet: Ključ – Kamičak (opt. Marko Pauković i Dragan Bajić)

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 6/2017

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ u saizvršilaštvu, u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Glavni pretres: 27.12.2018.

Objavljivanje presude

Sudsko veće je izreklo, a predsednica veća, sudija Vera Vukotić, javno objavila presudu kojom su optuženi Dragan Bajić i Marko Pauković, zbog nedostatka dokaza, oslobođeni od krivične odgovornosti.

Obrazlažući donetu presudu, predsednica veća je navela da se tokom ponovljenog postupka ništa nije promenilo u odnosu na ranije donetu prvostepenu presudu. Sudsko veće je, postupajući po nalogu Apelacionog suda u Beogradu, nastojalo da što detaljnije razjasni činjenice vezane za navode u zapisniku o uviđaju u selu Kamičak nakon ubistva pet bošnjačkih civila. I pored svih nastojanja, nisu uspeli da pronađu i ispituju kao svedoke osobe koje su kao istražni sudija i zamenik javnog tužioca bile na uviđaju. Jedino je pronađen i ispitan Nedeljko Tepić, koji je u vreme uviđaja bio član ekipe koja je vršila uviđaj. Međutim on se, zbog protoka vremena, nije mogao setiti detalja tog uviđaja. Tokom postupka je bilo nesporno da je u kritičnom periodu u Bosni i Hercegovini postojao oružani sukob unutrašnjeg karaktera, da su optuženi bili vojni policajci i da je smrtno stradalo pet osoba. Jedino je bilo sporno ko je ubio civile. Okrivljeni su negirali izvršenje krivičnog dela, navodeći da u kritičnom periodu nisu bili u selu Kamičak. Deo odbrane optuženih, da nisu u periodu kada su se desila ubistva civila bili u selu Kamičak, sud nije prihvatio, jer je veliki broj svedoka potvrdio da su optuženi kao vojni policajci u tom periodu patrolirali u reonu za koji su bili zaduženi, a kojem je pripadalo i selo Kamičak. Sud je iskaz ključnih svedoka optužbe ocenio kao neuverljive i kontradiktorne, pa ih iz istih razloga nije mogao prihvatiti, posebno jer su oni i u surpotnosti sa materijalnim dokazima. Tako je svedok Esmā Behar u svom iskazu navela da je po mraku, u selu u kojem nema struje, dok je padala jaka kiša i sa udaljenosti od 50 metara, videla optužene i prepoznala ih. To su naveli i svedoci Bajro Behar i Emsud Behar. Svedok Emsud Behar naveo je da su optužene videli on, Esmā i Dursum, i da su ih posmatrali iz Esmine kuće. Svedok Refik Hotić tvrdio je da je bio u kući Minke Jusić kada su izvršena ubistva, ali da se nalazio u drugoj sobi. Optužene je tom prilikom prepoznao po glasu. Optuženi su ubili i njegovu suprugu, koja se nalazila u prostoriji sa ostalim ubijenim licima. Prilikom davanja iskaza pred ovim sudom, svedok Emsud Behar delovao je veoma nesigurno – nije mogao da se seti da je tokom 2012. godine vršio prepoznavanje optuženih, a navodno se sećao detalja iz 1992. godine. Takođe je u svom iskazu tvrdio da je prepoznao optužene kritične večeri pod nepovoljnim vremenskim uslovima, a u sudnici se obraćao braniocu optuženog Dragana Bajića govoreći mu „znaš ti šta si uradio“, misleći da je to optuženi. Po oceni suda, takvom iskazu se nije mogla pokloniti vera. Sud nije mogao pokloniti veru ni iskazu svedoka Refika Hotića, jer isti sadrži kontradiktorne navode u odnosu na materijalne dokaze, a u isto vreme deluje veoma nelogično. Ovaj svedok je tvrdio da je pismen, a sve iskaze koje je dao overio je otiskom prsta, a ne svojim potpisom. Naveo je da je u kući gde su civili ubijeni „bilo

krvi do kolena“ i da su „ meci vrveli“, dok je u zapisniku o uviđaju navedeno da nisu pronađeni nikakvi tragovi na stvarima, niti čaure. Nelogično je da se u prostoriji u kojoj je pucano rafalima ne pronađe ni jedan trag na zidovima ili stvarima, niti i jedna čaura. Takođe je nelogično da svedok nakon pucnjave sedi u susednoj sobi tri sata, i da prilikom izlaska iz kuće uopšte ne proveriti šta je sa licima u koja je pucano, ima li preživelih, posebno kada je među njima bila i njegova supruga. Sudsko veće je smatralo da TRZ tokom postupka nije ponudilo dokaze na kojima bi se mogla zasnovati osuđujuća presuda, pa je u nedostatku dokaza presudilo u korist optuženih.

Fond za humanitarno pravo